

فصلنامه علمی پژوهشی دانش سرمایه‌گذاری
سال چهارم / شماره سیزدهم / بهار ۱۳۹۴

بکارگیری الگوریتم رقابت استعماری (ICA) در بهینه‌سازی و تشکیل پرتفلیو

علی مروتی شریف آبادی

استادیار دانشکده مدیریت دانشگاه یزد

شیرین عزیزی

کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی دانشگاه علم و هنر (مسئول مکاتبات)

Shirinazizi65@yahoo.com

نسترن احمدی

کارشناسی ارشد مدیریت مالی دانشکده علوم اقتصادی

تاریخ دریافت: ۹۳/۶/۱۰ تاریخ پذیرش: ۹۳/۹/۲

چکیده

مسئله‌ی انتخاب پرتفلیو شامل پارامترهای مبهم بسیاری است. مسئله بهینه‌سازی مارکوویتز و تعیین مرز کارای سرمایه‌گذاری، زمانی که تعداد دارایی‌های قابل سرمایه‌گذاری و محدودیت‌های موجود در بازار کم باشد، توسط مدل‌های ریاضی حل شدنی است. اما هنگامی که شرایط و محدودیت‌های دنیای واقعی در نظر گرفته شود، مسئله بهینه‌سازی پرتفوی به راحتی و از طریق شیوه‌های ریاضی حل نمی‌شود. به همین دلیل استفاده از شیوه‌های ابتکاری همچون شبکه‌های عصبی، الگوریتم ژنتیک و الگوریتم‌های تکاملی در بهینه‌سازی پرتفوی یکی از موضوعات مهم مورد بحث در دوران اخیر بوده است. هدف اصلی این پژوهش حل مسئله بهینه‌سازی پرتفوی با استفاده از الگوریتم رقابت استعماری (ICA) می‌باشد. بدین منظور با استفاده از اطلاعات قیمت 30 سهم پذیرفته شده صنعت خودرو و قطعات در بورس اوراق بهادار تهران در فاصله زمانی فروردین ۱۳۸۸ تا شهریور ۱۳۹۰، نمودارهای مربوطه ترسیم می‌شود. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که الگوریتم رقابت استعماری در تشکیل پرتفوی سهام به گونه‌ای موفق عمل می‌کند.

واژه‌های کلیدی: بهینه‌سازی پرتفوی، الگوریتم رقابت استعماری، مدل میانگین - واریانس.

۱- مقدمه

انتخاب مجموعه مناسب از دارایی‌ها به منظور سرمایه‌گذاری و همچنین تخصیص منابع، نگرانی عمده شرکت‌های مدیریت سرمایه و همچنین سرمایه‌گذاران فردی می‌باشد. در یک بازار سرمایه کارا از بعد عملیاتی، سرمایه در اختیار بهترین گزینه‌های سرمایه‌گذاری قرار می‌گیرد و اولویت‌های بعدی، سایر منابع را به خود اختصاص می‌دهد. ورود به بازارهای هوشمند و استفاده از ابزارهای هوشمند جهت کسب بازدهی بیشتر، گامی در جهت کارا تر شدن بازار است. کارائی بازار تخصیص منابع مناسب را به همراه خواهد داشت. انتخاب پرتفولیو در مورد انتخاب دارایی‌ها و اینکه چه درصدی از هر دارایی بیشترین انتظارات و ترجیحات را برای سرمایه‌گذاران با در نظر گرفتن حداقل ریسک کسب می‌کند می‌باشد و همچنین هر سهم سید سهام دارای بازدهی و ریسک معینی است. سید سرمایه‌گذاری هر سرمایه‌گذار متفاوت است، زیرا انگیزه‌ها و همچنین ویژگی‌های شخصی هر سرمایه‌گذار نسبت به بقیه متفاوت است. خرید و نگهداری سهام به صورت تکی و منفرد، ریسک سرمایه‌گذاری را به شدت افزایش داده، معقول و مناسب نمی‌باشد. به همین دلیل، توصیه به سرمایه‌گذاران، خرید و نگهداری سهام به صورت سبدي یا پورتفوی است. این رویکرد که منشأ در این باور دارد که "نباید همه ی تخم مرغ‌ها را در یک سبد قرار داد"، سال‌ها پیش توسط متخصصین سرمایه‌گذاری، کمی و وارد معادلات مالی شد (آرش طالبی، ۱۳۸۹).

انتخاب پرتفوی دغدغه کسی است که در تلاش برای تخصیص ثروت در میان اوراق بهادار است طوری که به هدف سرمایه‌گذاری خود دست یابد.

این مسئله توسط مارکوویتز مطرح شد و روش حل حداقل واریانس او به عنوان اساس توسعه تئوری مدرن مالی قرار گرفته است. کارهای بعدی مارکوویتز ترکیب شده از احتمال و نظریه بهینه‌سازی، برای مدل کردن رفتار سرمایه‌گذاری در شرایط عدم اطمینان است. بازگشت سرمایه به عنوان میانگین بازده اوراق بهادار و ریسک سرمایه‌گذاری به عنوان انحراف از میانگین معرفی می‌شوند (ناظمی و همکاران، ۱۳۹۱).

مارکوویتز مدل خود را به صورت ریاضی به دو روش فرموله کرد: مینیمم کردن واریانس برای بدست آوردن ارزش مورد انتظار یا ماکزیمم کردن ارزش مورد انتظار برای بدست آوردن واریانس مورد نظر.

در قیاس با رشد روز افزون استفاده از پورتفوی‌ها و نیز با وجود ادبیات غنی آن، همچنان موضوعات و سؤالات بی‌پاسخ فراوانی در این زمینه وجود دارد. یکی از مسائل و چالش‌های مهم در تشکیل پورتفوی سهام، چگونگی انتخاب و بهینه‌سازی سبد است به طوری که به طور همزمان دارای ریسک مینیمم و بازده ماکزیمم باشد (آرش طالبی، ۱۳۸۹).

نکته مهم دیگر در انتخاب پرتفوی این است که در عمل با تعداد اندکی سهام نیز می‌توان پرتفوی متنوعی تشکیل داد. لذا پاسخ به این پرسش که وزن یک دارایی خاص در پرتفوی باید به چه میزان باشد در وهله اول مستلزم پاسخ به این سوال است که آیا این دارایی اساساً باید وارد پرتفوی شود و یا نه؟ (التون و همکاران، ۲۰۰۳).

.. بالأخص، مسئله وقتی بیشتر نمود پیدا می کند که ابعاد گسترده و فضای پیچیده و پر از نویز و اغتشاش بازار واقعی بورس را مد نظر آوریم. به دلیل این پیچیدگی ها، بهینه سازیهای کلاسیک از حل مسئله ی پورتفوی عاجزند و در بهینه های محلی گیر افتاده، به پاسخ مناسبی دست نمی یابند. اما بهینه سازیهای ابتکاری و تکاملی با مزایای متعدد، جهت حل این مسئله، مناسب تشخیص داده شده، به کار گرفته می شوند. سابقه ی استفاده از الگوریتم ژنتیک در حل مسئله ی انتخاب و بهینه سازی سبد سهام وجود دارد. (آرش طالبی، ۱۳۸۹)

با توجه به مطالب مطرح شده، مسئله انتخاب پرتفوی سهام با وجود محدودیتها از اهمیت شایانی برخوردار است. و تاکنون روشهای ابتکاری متنوعی به منظور بهینه سازی سبد سهام معرفی و نتایج حاصل از آن ارائه شده است. لذا با توجه به اهمیت موضوع بهینه سازی پرتفوی و سوالاتی که مطرح گردید هدف این پژوهش بهینه سازی پرتفوی سهام با استفاده از روش نو و ابتکاری الگوریتم رقابت استعماری با نگاهی به پژوهشهای انجام پذیرفته با سایر تکنیکها می باشد. این پژوهش تعیین می کند تا برای حصول یک پرتفوی بهینه چه سهمی و به چه میزان می بایست در تشکیل سبد مشارکت داشته باشد.

۲- مبانی نظری و مروری بر پیشینه پژوهش

تعیین سبد سهام مناسب برای سرمایه گذار، موضوع مهم در دنیای سرمایه گذاری است. آغاز تئوری سبد سهام به سال ۱۹۵۲ بر می گردد. زمانیکه هنری مارکوویتز مقاله ای را تحت عنوان "انتخاب سبد سهام" منتشر نمود. مارکوویتز یک چارچوب کمی برای انتخاب سبد سرمایه گذاری به وجود آورد. مدل وی یک مدل دو پارامتری است. در مدل وی میانگین بازده مورد انتظار رانشان می دهد و واریانس بیانگر ریسک پرتفوی است. (مارکوویتز ۱۹۹۲). مارکوویتز سعی نمود با این کار، تئوری احتمالات را در سبد سهام وارد نماید بنابراین فرضیاتی را از ابتدا برای طراحی مدل خود بر پا نمود که صدق این فرضیات برای همیشه در دنیای واقعی، قدری بعید به نظر می رسد. قبل از ورود تئوری سهام به دنیای واقعی، سه نفر همزمان و به طور مستقل سوال زیر را مطرح نمودند. فرض کنید شخصی با استفاده از تئوری سبد سهام در مرز کارا سرمایه گذاری نماید (تقوی فرد، محمد تقی، ۱۳۸۶، ۴۲-۶۹). این عمل بر قیمت گذاری سهام چگونه تاثیری خواهد گذاشت؟

در پاسخ به این سوال شارپ (۱۹۶۴)، لینتر (۱۹۶۵) و موسین (۱۹۶۶)، مدلی را توسعه دادند که اکنون تحت عنوان APM شناخته می شود. این مدل امروز به طور گسترده ای در اندازه گیری عملکرد سهام، ارزش گذاری اوراق بهادار، تصمیمات بودجه بندی سرمایه ای و ... مورد استفاده قرار می گیرد. APM ریسک را به عنوان تغییر پذیری بازدهی یک دارایی نسبت به تغییر پذیری بازدهی سهام بازار تعریف می کند. با این وجود این مدل توسط ریچارد رول (۱۹۷۷، ۱۹۷۸) مورد سوال واقع شد. وی عنوان نمود که مدل فوق بایستی کنار گذاشته شود، زیرا به صورت تجربی در تصدیق و بیان پیش بینی اقتصادی خود ناتوان است. در سال ۱۹۷۶ مدل APT توسط استیو راس توسعه یافت. این مدل عنوان نمود که بازده مورد انتظار بایستی به نحوی به ریسک مرتبط گردد که

هیچ سرمایه‌گذاری نتواند ثروت بی حد و حصری را از طریق آربیتراژ بدست آورد (کلیکرت و همکاران، ۲۰۰۷، ۱۸۶-۲۰۲).

علاوه بر این APT مشکل ارتباط بازده سهام را به بیش از یک شاخص بر طرف نمود. رول و رابیتس (۱۹۸۴) ادعا نمودند که این مدل حداقل در اصول قابل تست می‌باشد. در حال حاضر APT به شدت مورد انتقاد واقع شده است (راعی رضا، تلنگی احمد، ۱۰۵، ۱۳۸۸-۱۴۲).

اما در مارکوویتز چارچوب جذابیت امنیتی برای یک سرمایه‌گذاری تنها بر مبنای میانگین حسابداری سرمایه‌گذاری نیست، بلکه انحراف استاندارد بازده دارایی‌ها و ارتباط آن با بازده اوراق بهادار دیگر در سبد سرمایه‌گذاری، نقش مهمی را در فرآیند انتخاب بازی می‌کند. با داشتن ریسک تعریف شده به عنوان انحراف استاندارد بازده پرتفوی، تصمیم‌گیری برای انتخاب زیر مجموعه‌ای از دارایی‌ها به گونه‌ای که سبد سرمایه‌گذاری حداقل ریسک را برای سطح بازده تعیین شده حاصل کند مرز کارآمد را تشکیل می‌دهد (تقوی فرد محمد تقی). راه حل بهینه برای مسئله بهینه پرتفوی که به عنوان یک مدل کوادراتیک طبقه بندی شده این است که می‌تواند از طریق روش CLM تعیین شود (مارکوویتز، ۱۹۵۲-۱۹۵۹).

با این حال پیچیدگی محاسبات زمانیکه کل تعداد دارایی‌های موجود بالاست، افزایش می‌یابد. علاوه بر آن زمانیکه محدودیت‌های اساسی را هم شامل شده باشد به یک مدل عدد صحیح صفر و یک تبدیل می‌شود و مدل CLM در انجام محاسبات با مشکل مواجه می‌شود.

محدودیت اساسی که اغلب در کاربرد عملی مسئله انتخاب سبد سرمایه‌گذاری مورد نیاز است تعداد دارایی‌ها را به سبد سرمایه‌گذاری انتخاب شده محدود می‌کند. اضافه کردن محدودیت‌های دیگر از قبیل محدودیت‌های سرمایه‌پیچیدگی را افزایش می‌دهد که در نتیجه آن تلاش‌های زیادی برای توسعه روش‌های ابتکاری کارآمد به منظور حل مسئله به وجود آمد (گلمکانی، ۲۰۱۱، ۸۳۲۷-۸۳۳۵).

۲-۱- پیشینه پژوهش

ناکنون در سطح جهان تحقیقات متعددی در مورد بهینه‌سازی پرتفوی سهام با استفاده از تکنیک‌های ابتکاری و هوش مصنوعی، صورت گرفته که در ادامه به برخی از آن‌ها اشاره می‌کنیم. برخی روش‌های ابتکاری بر مبنای الگوریتم ژنتیک (GA) به عنوان مثال از لوراسچی و همکاران ۱۹۹۵، جستجوی ممنوعه (TS) به عنوان مثال از رولان ۱۹۹۶، برای مسئله انتخاب سبد سرمایه‌گذاری مارکوویتز در ادبیات گزارش شده است. تحقیقات انجام شده توسط چانگ، مید، باسلو شارایها (۲۰۰۰) تلاشی برای حل مسئله استاندارد با وجود محدودیت اساسی بود. آنها نشان دادند که وجود محدودیت اساسی بر شکل مرز کارا تاثیرگذار است و آن را ناپیوسته می‌سازد. آن‌ها سه اکتشاف بر مبنای GA, TS, SA برای حل مسئله پیشنهاد کردند و نتایج را مقایسه کردند. در پژوهش بوستی (۲۰۰۰) در معادله اصلی و غیرخطی، محدودیت‌های هزینه وارد مدل استاندارد شدند. او از GA و TS برای حل مدل استفاده کرد.

تحقیقات زیادی وجود دارد که در آن انواع محدودیت های کاربردی (از جمله محدودیت اصلی) به مدل استاندارد مارکوویتز معرفی و وارد آن شدند(به عنوان مثال کراما و اسپینز ۲۰۰۳- فیلدسند- ماتاتکو و پنگ ۲۰۰۴- جوبست- هورنمین- لوکاس- میترا ۲۰۰۱- کلرر و مارینگر ۲۰۰۱- لین و لیو ۲۰۰۷- لین و وانگ ۲۰۰۲- اوه-کیم- مین و لی ۲۰۰۶- اس چارف ۲۰۰۲- استرچرت-آلمر - زل ۲۰۰۴- هنگ - چن و وانگ ۲۰۰۶- سلیمانی ۲۰۰۷ و سلیمانی و همکاران ۲۰۰۹ بخش محدودیت سرمایه را به مدل توسعه یافته ماکوویتز معرفی کردند و روش های دیگری مانند GA و SA را پیشنهاد کردند(مانسینی و اسپرنزا، ۱۹۹۹، ۲۱۹-۲۹۳). خو، چن و یانگ روش بر مبنای بهینه سازی ازدحام ذرات (PSO) را برای حل مدل مارکوویتز استاندارد پیشنهاد کرده بودند(چانگ و همکاران، ۱۲۷۱، ۲۰۰۰-۱۳۰۲).

در ایران در زمینه انتخاب پرتفوی بهینه با استفاده از الگوریتم های تکاملی، عبدالعلی زاده شهیرو عشقی پژوهشی را در زمینه بهینه سازی پرتفوی توسط الگوریتم ژنتیک انجام دادند. تقوی فرد، منصور و خوش سیرت با افزودن محدودیت های دیگری به مدل قبلی نشان دادند، با استفاده از الگوریتم ژنتیک می توان مرز کارایی را بدست آورد که تا حدود زیادی تخمین زننده مرز کارایی بدست آمده توسط روش های کواریدریک برنامه ریزی ریاضی است(رضایی زهرا، ۱۳۸۸)

باید توجه داشت که مدل استاندارد مارکوویتز محدودیت مربوط به تعداد دارایی های منتخب و همچنین محدودیت های مربوط به حد پایین و بالای نسبت نسبت سرمایه گذاری در هر دارایی در سبد را در بر ندارد. چانگ و دیگران و فرناندز و گومز مدل اصلاح یافته مارکوویتز را تحت عنوان "مدل میانگین-واریانس با مولفه های محدود (CCMV)" به کار گرفتند. بخش عمده مطالعات موردی انجام شده در این پژوهش نیز به حل مدل CCMV اختصاص می یابد(چانگ و همکاران).

۲-۲- مسئله بهینه سازی پرتفوی

بهینه سازی پرتفوی عبارت است از انتخاب بهترین ترکیب از دارایی های مالی به نحوی که باعث شود، تا حد ممکن بازده پرتفوی سرمایه گذاری حداکثر و ریسک پرتفوی حداقل شود. ایده اساسی نظریه مدرن پرتفوی این است که اگر در دارایی هایی که به طور کامل با هم همبستگی ندارند سرمایه گذاری شود، ریسک آن دارایی ها یکدیگر را خنثی کرده، بنابراین می توان یک بازده ثابت را با ریسک کمتر بدست آورد (چانگ و همکاران). برای اولین بار در سال ۱۹۵۲ مارکوویتز الگوی حل مسئله انتخاب بهینه دارایی ها (نظریه میانگین- واریانس) را ارائه داد. وی مسئله را به صورت برنامه ریزی کوادراتیک با هدف کمینه سازی واریانس مجموعه دارایی ها با این شرط که بازده مورد انتظار با یک مقدار ثابت برابر باشد، مطرح کرد. ریسک گریز بودن کلیه سرمایه گذاران، فرض اصلی این مدل است. این مسئله یک محدودیت کارکردی دیگر نیز دارد که بر اساس آن مجموع اوزان دارایی ها باید برابر با یک شود. همچنین وزن هر یک از دارایی ها در پرتفوی باید عددی حقیقی و غیر منفی باشد. شکل استاندارد مدل میانگین - واریانس به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} & \text{Min } \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n x_i x_j \sigma_{ij} \\ & \text{Subject to } \sum_{i=1}^n x_i u_i = R^* \end{aligned} \quad (1)$$

$$\begin{aligned} x_i & \geq 0 \quad (i = 1, \dots, n) \\ x_i & \geq 0 \quad (i = 1, \dots, n) \end{aligned}$$

فرناندز و گومز مدل مارکوویتز را با افزودن محدودیت‌های بالا و پایین برای متغیرها، اصلاح کردند و مدل CCMV یا مدل میانگین-واریانس با مولفه‌های مقید را به وجود آوردند که شکل عمومی این مدل به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} & \text{Min } \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n x_i x_j \sigma_{ij} \\ & \text{Subject to } \sum_{i=1}^n x_i u_i = R^* \\ & \sum_{i=1}^n x_i = 1 \\ & \varepsilon_i \leq x_i \leq \delta_i \\ & x_i \geq 0 \quad (i = 1, \dots, n) \end{aligned} \quad (2)$$

که ε_i و δ_i به ترتیب حد پایین و بالای متغیر x_i (نسبت سهم i در سبد سرمایه‌گذاری) می‌باشند (فرناندز و گومز، ۱۹۷۷، ۲۰۰۷، ۱۱۹۱).

در صورتی که محدودیت مربوط به تعداد دارایی‌های منتخب به مسئله اضافه شود، مدل مربوطه به شکل زیر درمی‌آید.

$$\begin{aligned} & \text{Minimize } \lambda \left[\sum_{i=1}^N \sum_{j=1}^N Z_i X_i Z_j X_j \sigma_{ij} \right] - (1-\lambda) \left[\sum_{i=1}^N Z_i X_i \mu_i \right] \quad (3) \\ & \text{Subject to } \sum_{i=1}^N X_i = 1 \quad (4) \\ & \sum_{i=1}^N Z_i = K \quad (5) \\ & \varepsilon_i Z_i \leq X_i \leq \delta_i Z_i \quad (i = 1, \dots, n) \quad (6) \\ & Z_i \in [0, 1] \quad (i = 1, \dots, n) \quad (7) \\ & X_i \geq 0 \quad (i = 1, \dots, n) \quad (8) \end{aligned}$$

در مدل ریاضی فوق، λ پارامتری است که مقدار آن در فاصله $[0, 1]$ تغییر می‌کند، به طوری که با قرار دادن $\lambda=0$ کل مقدار ضریب وزنی به بازده تخصیص داده می‌شود و بدون توجه به ریسک سبد سهام دارای بیشترین بازده انتخاب می‌شود و با در نظر گرفتن $\lambda=1$ کل مقدار ضریب وزنی به ریسک داده شده و بدون توجه به بازده، سبد سهام دارای کمترین ریسک انتخاب می‌شود. در فاصله بین صفر و یک، سبدهایی با در نظر گرفتن هر دو عامل ریسک و بازده بهینه می‌شوند. به عبارت دیگر با افزودن شدن مقدار ضریب λ ، هدف کاهش ریسک اهمیت بیشتری یافته و در عین حال چون مقدار $(1-\lambda)$ کاهش می‌یابد، بیشینه کردن بازده اهمیت کمتری می‌یابد. Z_i متغیر تصمیم در مورد سرمایه‌گذاری در هر سهم است. اگر Z_i برابر با یک باشد، یعنی سهم i در سبد قرار خواهد گرفت. مجموع تعداد سهامی که در سبد خواهند بود، بنا به محدودیت دوم مسئله K تا خواهد بود و ε_i و δ_i به ترتیب حد پایین و بالای متغیر x_i (نسبت سهم i در سبد سرمایه‌گذاری) هستند.

مجموعه معادلات CCMV ترکیبی از ترکیبی از مسئله برنامه ریزی عدد صحیح و مسئله برنامه ریزی درجه دوم است، که برای حل دقیق این نوع مسائل الگوریتم های موثر و کارایی در برنامه ریزی ریاضی وجود ندارد. در این پژوهش با هدف تشکیل پرتفوی بهینه، به بررسی پرتفوی بهینه توسط تکنیک فرا ابتکاری "الگوریتم رقابت استعماری" پرداخته می شود.

۳- روش شناسی پژوهش

مدل اصلی به کار گرفته شده پژوهش حاضر، الگوریتم رقابت استعماری (ICA) می باشد. پژوهش مذکور از لحاظ هدف کاربردی و داده های مورد استفاده برای انجام آن اطلاعات قیمت 30 سهم پذیرفته شده صنعت خودرو و قطعات در بورس اوراق بهادار تهران در فاصله زمانی فروردین ۱۳۸۸ تا شهریور ۱۳۹۰ می باشد. متغیر اصلی پژوهش انتخاب سهم و تعیین سهم آن در مجموعه پرتفوی تشکیل شده می باشد. در این مطالعه هر ذره نمایانگر یک سید سهم است و ذرات با بهترین موقعیت، رمز کارای سرمایه گذاری را تشکیل می دهند. برای هر ذره $2 \times N$ بعد در نظر گرفته می شود که N تعداد کل دارایی هاست. N بعد اول مربوط به متغیر های نسبت سرمایه گذاری در هر سهم (X_{pi}) است و N بعد دوم متغیر های تصمیم سرمایه گذاری (Z_{pi}) را در بر می گیرد. $P=1, \dots, N$ شماره ذره را در پرتفوی نشان می دهد، P تعداد کل ذرات موجود در ازدحام است. $i=1, \dots, N$ شماره سهم در ذره را نشان می دهد.

۴- الگوریتم رقابت استعماری

الگوریتم رقابت استعماری اولین بار توسط آتش پز و لوکاس در سال ۲۰۰۷ مطرح شد. این الگوریتم، در حله اول با داشتن یک دیدگاه کاملاً نو به مبحث بهینه سازی، پیوندی جدید میان علوم انسانی و اجتماعی از یک سو و علوم فنی و ریاضی از سوی دیگر، برقرار می کند. بطور ویژه این الگوریتم به فرایند استعمار، به عنوان مرحله ای از تکامل اجتماعی - سیاسی بشر نگریسته و با مدلسازی ریاضی این پدیده تاریخی، از آن به عنوان منشأ الهام یک الگوریتم قدرتمند در زمینه بهینه سازی بهره می گیرد. در مدت کوتاهی که از معرفی این الگوریتم می گذرد، از آن برای حل مسائل بسیاری در حوزه بهینه سازی استفاده شده است. طراحی چیدمان بهینه برای واحد های صنعتی، آنتن های مخابراتی هوشمند، سیستم های پیشنهاد دهنده هوشمند و نیز طراحی کنترل کننده بهینه برای سیستم های صنعتی شیمیایی تعدادی معدود از کاربردهای گسترده این الگوریتم در حل مسائل بهینه سازی می باشد. به منظور ارزیابی کارایی این الگوریتم مسائلی که با دیگر الگوریتم های تکاملی حل شده است را با این الگوریتم نیز حل شده است که نتایج بهتری هم از نظر زمانی و هم از نظر جواب بهینه حاصل شده است (آتش پز و لوکاس، ۲۰۰۷)

۴-۱- اصول پایه

الگوریتم رقابت استعماری همانند دیگر الگوریتم های تکاملی، این الگوریتم، نیز با تعدادی جمعیت اولیه تصادفی که هر کدام از آنها یک "کشور" نامیده می شوند؛ شروع می شود. تعدادی از بهترین عناصر

جمعیت (معادل نخبه‌ها در الگوریتم ژنتیک و ذره در ازدحام ذرات) به عنوان امپریالیست^۱ انتخاب می‌شوند. باقیمانده جمعیت نیز به عنوان مستعمر^۲، در نظر گرفته می‌شوند. استعمارگران بسته به قدرتشان، این مستعمرات را با یک روند خاص که در ادامه می‌آید؛ به سمت خود می‌کشند. قدرت کل هر امپراطوری، به هر دو بخش تشکیل دهنده آن یعنی کشور امپریالیست (به عنوان هسته مرکزی) و مستعمرات آن، بستگی دارد. در حالت ریاضی، این وابستگی با تعریف قدرت امپراطوری به صورت مجموع قدرت کشور امپریالیست، به اضافه درصدی از میانگین قدرت مستعمرات آن، مدلسازی شده است.

با شکل‌گیری امپراطور یهای اولیه، رقابت امپریالیستی میان آنها شروع می‌شود. هر امپراطوری ای که نتواند در رقابت استعماری، موفق عمل کرده و بر قدرت خود بیفزاید (و یا حداقل از کاهش نفوذش جلوگیری کند)، از صحنه رقابت استعماری، حذف خواهد شد. بنابراین بقای یک امپراطوری، وابسته به قدرت آن در جذب مستعمرات امپراطوری‌های رقیب و به سیطره در آوردن آنها خواهد بود. در نتیجه، در جریان رقابت‌های امپریالیستی، به تدریج بر قدرت امپراطوری‌های بزرگتر افزوده شده و امپراطوری‌های ضعیف‌تر، حذف خواهند شد. امپراطوری‌ها برای افزایش قدرت خود، مجبور خواهند شد تا مستعمرات خود را نیز پیشرفت دهند. با گذشت زمان، مستعمرات، از لحاظ قدرت به امپراطوری‌ها نزدیک‌تر خواهند شد و شاهد یک نوع همگرایی خواهیم بود. حد نهایی رقابت استعماری، زمانی است که یک امپراطوری واحد در دنیا داشته باشیم، با مستمراتی که از لحاظ موقعیت، به خود کشور امپریالیست، خیلی نزدیک هستند. در ادامه مباحث این قسمت، بخش‌های مختلف الگوریتم، ارائه می‌شود (آتش‌پز و لوکاس، ۲۰۰۷).

۲-۴- شکل دهی امپراطوری‌های اولیه

در بهینه‌سازی، هدف یافتن یک جواب بهینه بر حسب متغیرهای مسئله، است. ما یک آرایه از متغیرهای مسئله را که باید بهینه شوند، ایجاد می‌کنیم. در اینجا آن را یک کشور می‌نامیم. در یک مسئله‌ی بهینه‌سازی N_{var} بعدی، یک کشور، یک آرایه‌ی $1 \times N_{var}$ است. این آرایه به صورت زیر تعریف می‌شود.

$$Country = [P_1, P_2, P_3, \dots, P_{N_{var}}] \quad (9)$$

مقادیر متغیره‌ها در یک کشور، به صورت اعداد اعشاری نمایش داده می‌شوند. در حقیقت در حل یک مسئله بهینه‌سازی توسط الگوریتم معرفی شده، ما به دنبال بهترین کشور (کشوری با بهترین ویژگی‌های اجتماعی-سیاسی) هستیم. یافتن این کشور در حقیقت معادل یافتن بهترین پارامترهای مسئله است که کمترین مقدار تابع هزینه را تولید می‌کنند.

برای شروع الگوریتم باید تعدادی از این کشورها (به تعداد کشورهای اولیه الگوریتم) ایجاد شوند. بنابراین ماتریس کل کشورها به صورت تصادفی اولیه تشکیل می‌شود.

$$COUNTRY = \begin{bmatrix} country_1 \\ country_2 \\ country_3 \\ \vdots \\ \vdots \\ \vdots \\ country_{N_{country}} \end{bmatrix} \quad (9)$$

هزینه‌ی یک کشور با ارزیابی تابع f در متغیرهای $(P_1, P_2, P_3, \dots, P_{N_{var}})$ یافت می‌شود بنابراین

$$cost_i = f(country_i) = f(P_1, P_2, P_3, \dots, P_{N_{var}}) \quad (11)$$

الگوریتم معرفی شده در این نوشتار، با تولید یک دسته اولیه از جواب‌ها و دسته بندی آنها در قالب امپراطوری‌ها و اعمال سیاست جذب از طرف استعمارگران به روی مستعمرات و همچنین با ایجاد رقابت استعماری میان امپراطوریه‌ها به جستجوی بهترین کشور یا جواب می‌پردازد. برای شروع الگوریتم، تعداد $N_{country}$ کشور اولیه را ایجاد می‌کنیم. N_{imp} تا از بهترین اعضای این جمعیت (کشورهای دارای کمترین مقدار تابع هزینه) را به عنوان امپریالیست انتخاب می‌کنیم. باقیمانده N_{col} تا از کشورهای، مستعمراتی را تشکیل می‌دهند که هر کدام به یک امپراطوری تعلق دارند. برای تقسیم مستعمرات اولیه بین امپریالیست‌ها، به هر امپریالیست، تعدادی از مستعمرات را که این تعداد، متناسب با قدرت آن است، می‌دهیم. برای انجام این کار، با داشتن هزینه همه امپریالیست‌ها، هزینه نرمالیزه آن‌ها را به صورت زیر در نظر می‌گیریم.

$$C_n = \max\{c_i\} - c_n \quad (12)$$

که در آن C_n ، هزینه امپریالیست n ام، $\max\{c_i\}$ بیشترین هزینه میان امپریالیست‌ها و C_n ، هزینه نرمالیزه شده این امپریالیست، می‌باشد. هر امپریالیستی که دارای هزینه بیشتری باشد (امپریالیست ضعیف‌تری باشد)، دارای هزینه نرمالیزه کمتری خواهد بود. با داشتن هزینه نرمالیزه، قدرت نسبی نرمالیزه‌ی هر امپریالیست، به صورت زیر محاسبه شده و بر مبنای آن، کشورهای مستعمره، بین امپریالیست‌ها تقسیم می‌شوند.

$$P_n = \left| \frac{C_n}{\sum_{i=1}^{N_{imp}} C_i} \right| \quad (13)$$

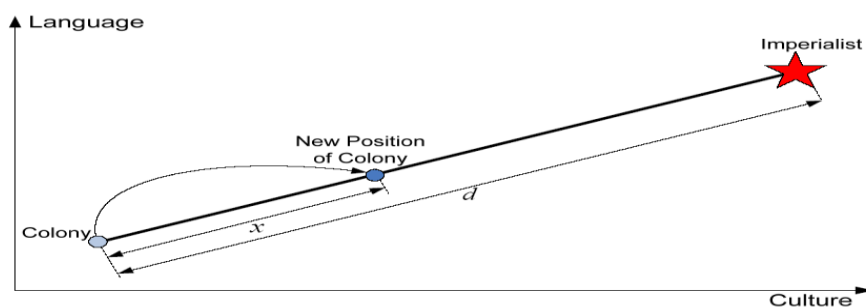
از یک دید دیگر، قدرت نرمالیزه شده یک امپریالیست، نسبت مستعمراتی است که توسط آن امپریالیست اداره می‌شود. بنابراین تعداد اولیه‌ی مستعمرات یک امپریالیست برابر خواهد بود با

$$N.C_n = \text{round}\{p_n.(N_{col})\} \quad (14)$$

که در آن $N.C.n$ ، تعداد اولیه مستعمرات یک امپراطوری و N_{col} نیز تعداد کل کشورهای مستعمره موجود در جمعیت کشورهای اولیه است. $round$ نیز تابعی است که نزدیک ترین عدد صحیح به یک عدد اعشاری را می‌دهد. با در نظر گرفتن $N.C.n$ برای هر امپراطوری، به این تعداد از کشورهای مستعمره اولیه را به صورت تصادفی انتخاب کرده و به امپریالیست n ام می‌دهیم. با داشتن حالت اولیه تمام امپراطوریها، الگوریتم رقابت استعماری شروع می‌شود. روند تکامل در یک حلقه قرار دارد که تا برآورده شدن یک شرط توقف، ادامه می‌یابد (رضایی زهرا، ۱۳۸۸).

۳-۴- مدل سازی سیاست جذب: حرکت مستعمره ها به سمت امپریالیست

سیاست همگون سازی^۳ (جذب) با هدف تحلیل فرهنگ و ساختار اجتماعی مستعمرات در فرهنگ حکومت مرکزی انجام می‌گرفت. همانگونه که قبلاً نیز بیان شد، کشورهای استعمارگر، برای افزایش نفوذ خود، شروع به ایجاد عمران (ایجاد زیرساخت های حمل و نقل، تاسیس دانشگاه و...) کردند. به عنوان مثال کشورهای نظیر انگلیس و فرانسه با تعقیب سیاست همگون سازی در مستعمرات خود در فکر ایجاد انگلیس نو^۴ و فرانسه نو^۵ در مستعمرات خویش بودند. با در نظر گرفتن شیوه نمایش یک کشور در حل مسئله بهینه سازی، در حقیقت این حکومت مرکزی با اعمال سیاست جذب سعی داشت تا کشور مستعمره را در راستای ابعاد مختلف اجتماعی سیاسی به خود نزدیک کند. این بخش از فرایند استعمار در الگوریتم بهینه سازی، به صورت حرکت مستعمرات به سمت کشور امپریالیست، مدل شده است. شکل ۴-۱، شمای کلی این حرکت را نشان می‌دهد آتش‌پز و لوکاس، (۲۰۰۷).

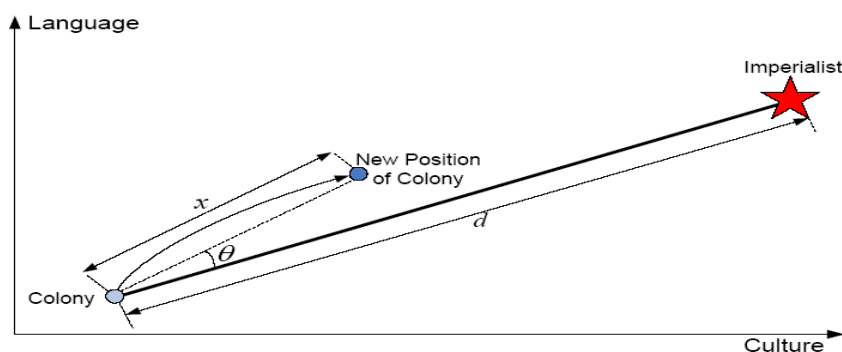

شکل ۱: شمای کلی حرکت مستعمرات به سمت امپریالیست (طالبی آرش، ۲۰۱۱)

همانگونه که در این شکل نشان داده شده است، کشور مستعمره به اندازه x واحد در جهت خط واصل مستعمره به استعمارگر، حرکت کرده و به موقعیت جدید^۶ کشانده می‌شود. در این شکل، فاصله میان استعمارگر و مستعمره با d نشان داده شده است. x نیز عددی تصادفی با توزیع یکنواخت (و یا هر توزیع مناسب دیگر) می‌باشد. یعنی برای x داریم.

$$x \sim U(0, \beta \times d) \quad (15)$$

که در آن β عددی بزرگتر از یک و نزدیک به 2 می باشد. یک انتخاب مناسب می تواند $\beta = 2$ باشد. وجود ضریب $\beta > 1$ باعث می شود تا کشور مستعمره در حین حرکت به سمت کشور استعمارگر، از جهت های مختلف به آن نزدیک شود.

شکل ۲: حرکت واقعی مستعمرات به سمت امپریالیست (طالبی آرش، ۲۰۱۱)

با بررسی تاریخی پدیده همگون سازی، یک حقیقت آشکار در این زمینه این است که علی رغم اینکه کشورهای استعمارگر بطور جدی پیگیر سیاست جذب بودند، اما وقایع بطور کامل مطابق سیاست اعمال شده آنها پیش نمی رفت و انحرافات در نتیجه کار وجود داشت. در الگوریتم معرفی شده، این انحراف احتمالی با افزودن یک زاویه تصادفی به مسیر جذب مستعمرات، انجام می گیرد. بدین منظور، در حرکت مستعمرات به سمت استعمارگر، کمی زاویه تصادفی نیز به جهت حرکت مستعمره، اضافه می کنیم. شکل ۴-۲ این حالت را نشان می دهد. بدین منظور این بار به جای حرکت به اندازه x ، به سمت کشور استعمارگر و در جهت بردار واصل مستعمره به استعمارگر، به همان میزان، ولی با انحراف θ در مسیر، به حرکت خود ادامه می دهیم. θ را به صورت تصادفی و با توزیع یکنواخت در نظر می گیریم (اما هر توزیع دلخواه و مناسب دیگر نیز می تواند استفاده شود). پس:

$$\theta \sim U(-\gamma, \gamma) \quad (16)$$

در این رابطه، γ پارامتری دلخواه می باشد که افزایش آن باعث افزایش جستجوی اطراف امپریالیست شده و کاهش آن نیز باعث می شود تا مستعمرات تا حد ممکن، به بردار واصل مستعمره به استعمارگر، نزدیک حرکت کنند. با در نظر گرفتن واحد رادیان برای θ ، عددی نزدیک به $\pi/4$ ، در اکثر پیاده سازی ها، انتخاب مناسبی بوده است. [۵]

۴-۴- جایجایی موقعیت مستعمره و امپریالیست

در مدلسازی این واقعه تاریخی در الگوریتم معرفی شده به این صورت عمل شده است که در حین حرکت مستعمرات به سمت کشور استعمارگر، ممکن بعضی از این مستعمرات به موقعیتی بهتر از امپریالیست برسند (به ناطی در تابع هزینه برسند که هزینه کمتری را نسبت به مقدار تابع هزینه در موقعیت امپریالیست، تولید می کنند). در این حالت، کشور استعمارگر و کشور مستعمره، جای خود را با همدیگر عوض کرده و الگوریتم با کشور استعمارگر در موقعیت جدید ادامه یافته و این بار این کشور امپریالیست جدید است که شروع به اعمال سیاست همگون سازی بر مستعمرات خود می کند [۴].

۴-۵- قدرت کل یک امپراطوری

قدرت یک امپراطوری برابر است با قدرت کشور استعمارگر، به اضافه درصدی از قدرت کل مستعمرات آن. بدین ترتیب برای هزینه کل یک امپراطوری داریم:

$$T.C._n = Cost(imperialist_n) + \xi \text{ mean}\{Cost(colonies\ of\ empire_n)\} \quad (17)$$

که در آن $T.C._n$ هزینه کل امپراطوری n ام و ξ عددی مثبت است که معمولاً بین صفر و یک و نزدیک به صفر در نظر گرفته می شود. کوچک در نظر گرفتن ξ ، باعث می شود که هزینه کل یک امپراطوری، تقریباً برابر با هزینه حکومت مرکزی آن (کشور امپریالیست) شود و افزایش ξ نیز باعث افزایش تاثیر میزان هزینه مستعمرات یک امپراطوری در تعیین هزینه کل آن می شود. در حالت نوعی $\xi = 0.05$ در اکثر پیاده سازی به جوابهای مطلوبی منجر شده است.

۴-۶- رقابت استعماری

همانگونه که قبلاً نیز بیان شد، هر امپراطوری ای که نتواند بر قدرت خود بیفزاید و قدرت رقابت خود را از دست بدهد، در جریان رقابت های امپریالیستی، حذف خواهد شد. این حذف شدن، به صورت تدریجی صورت می پذیرد. بدین معنی که به مرور زمان، امپراطوری های ضعیف، مستعمرات خود را از دست داده و امپراطوریهای قویتر، این مستعمرات را تصاحب کرده و بر قدرت خویش می افزایند. برای مدل کردن این واقعیت، فرض می کنیم که امپراطوری در حال حذف، ضعیف ترین امپراطوری موجود است. بدین ترتیب، در تکرار الگوریتم، یکی یا چند تا از ضعیف ترین مستعمرات ضعیف ترین امپراطوری را برداشته و برای تصاحب این مستعمرات، رقابتی را میان کلیه امپراطوری ها ایجاد می کنیم. مستعمرات مذکور، لزوماً توسط قویترین امپراطوری، تصاحب نخواهند شد، بلکه امپراطوری های قویتر، احتمال تصاحب بیشتری دارند. بدین منظور ابتدا از روی هزینه کل امپراطوری، هزینه کل نرمالیزه شده آن را تعیین می کنیم:

$$N.T.C._n = \max_i\{T.C._i\} - T.C._n \quad (18)$$

در این رابطه $T.C.n$ هزینه کل امپراطوری n ام و $N.T.C.n$ نیز، هزینه کل نرمالیزه شده آن امپراطوری می باشد. هر امپراطوری که $T.C.n$ کمتری داشته باشد $N.T.C.n$ بیشتری خواهد داشت. درحقیقت $T.C.n$ معادل هزینه کل یک امپراطوری و $N.T.C.n$ معادل قدرت کل آن می باشد. امپراطوری با کمترین هزینه، دارای بیشترین قدرت است.

با داشتن هزینه کل نرمالیزه شده، احتمال (قدرت) تصاحب مستعمره رقابت، توسط هر امپراطوری، به صورت زیر محاسبه می شود:

$$P_{P_n} = \left| \frac{N.T.C.n}{\sum_{i=1}^{N_{imp}} N.T.C.i} \right| \quad (19)$$

با داشتن احتمال تصاحب هر امپراطوری، برای اینکه مستعمرات مذکور را به صورت تصادفی، ولی با احتمال وابسته به احتمال تصاحب هر امپراطوری، بین امپراطور یها تقسیم کنیم؛ بردار P را از روی مقادیر احتمال فوق، به صورت زیر تشکیل می دهیم:

$$P = [P_{P_1}, P_{P_2}, P_{P_3}, \dots, P_{P_{N_{imp}}}] \quad (20)$$

بردار P دارای سایز $1 * N_{imp}$ می باشد و از مقادیر احتمال تصاحب امپراطور یها تشکیل شده است. سپس بردار تصادفی R ، همسایز با بردار P را تشکیل می دهیم. آرایه های این بردار، اعدادی تصادفی با توزیع یکنواخت در بازه $[0,1]$ می باشند.

$$R = [r_1, r_2, r_3, \dots, r_{N_{imp}}] \quad (21)$$

$$r_1, r_2, r_3, \dots, r_{N_{imp}} \sim U(0,1) \quad (22)$$

سپس بردار D را به صورت زیر تشکیل می دهیم.

$$D = P - R = [D_1, D_2, D_3, \dots, D_{N_{imp}}] \quad (23)$$

$$= [P_{P_1} - r_1, P_{P_2} - r_2, P_{P_3} - r_3, \dots, P_{P_{N_{imp}}} - r_{N_{imp}}] \quad (24)$$

با داشتن بردار D ، مستعمرات مذکور را به امپراطوری ای می دهیم که اندیس مربوط به آن در بردار D بزرگتر از بقیه می باشد. امپراطوری ای که بیشترین احتمال تصاحب را داشته باشد، با احتمال بیشتری اندیس مربوط به آن در بردار D ، بیشترین مقدار را خواهد داشت. با تصاحب مستعمره توسط یکی از امپراطوری ها، عملیات این مرحله از الگوریتم نیز به پایان می رسد (رضایی زهر، ۱۳۸۸).

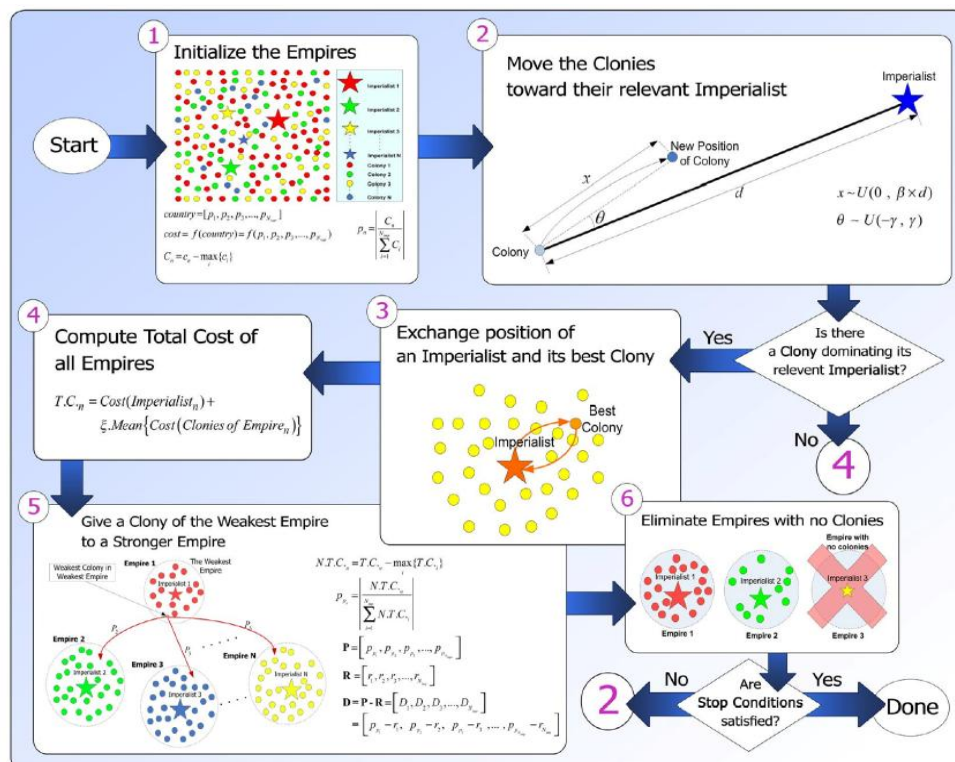
۷-۴- سقوط امپراطور یهای ضعیف

شروط متفاوتی را می توان برای سقوط یک امپراطوری در نظر گرفت. در الگوریتم پیشنهاد شده، یک امپراطوری زمانی حذف شده تلقی می شود که مستعمرات خود را از دست داده باشد (کریمی و همکاران، ۲۰۰۹).

۸-۴ - همگرایی

الگوریتم مورد نظر تا برآورده شدن یک شرط همگرایی، و یا تا اتمام تعداد کل تکرارها، ادامه می‌یابد. پس از مدتی، همه امپراطوری‌ها، سقوط کرده و تنها یک امپراطوری خواهیم داشت و بقیه کشورها تحت کنترل این امپراطوری واحد، قرار می‌گیرند. در این دنیای ایده آل جدید، همه ی مستعمرات، توسط یک امپراطوری واحد اداره می‌شوند و موقعیت‌ها و هزینه‌های مستعمرات، برابر با موقعیت و هزینه کشور امپریالیست است. در این دنیای جدید، تفاوتی، نه تنها، میان مستعمرات، بلکه میان مستعمرات و کشور امپریالیست، وجود ندارد. به عبارت دیگر، همه ی کشورها، در عین حال، هم مستعمره و هم استعمارگرند. در چنین موقعیتی رقابت امپریالیستی به پایان رسیده و به عنوان یکی از شروط توقف الگوریتم متوقف می‌شود (کریمی و همکاران، ۲۰۰۹).

شمای کلی الگوریتم به صورت گرافیکی در شکل ۵-۴ نیز نشان داده شده است. مطابق این شکل، الگوریتم با جمعیت اولیه تصادفی و تشکیل امپراطوری‌های اولیه آغاز شده و در یک چرخه سیاست جذب و رقابت امپریالیستی تکرار می‌شوند.

شکل ۳: شمای کلی مربوط به الگوریتم رقابت استعماری (طالبی، آرش، ۲۰۱۱)

۵- تابع برازش پژوهش

با توجه به توضیحاتی که پیشتر ارائه شد، تابع برازش پژوهش به شکل زیر تعریف میشود:

$$f_{cost} = \lambda \left[\sum_{i=1}^N \sum_{j=1}^N Z_{pi} X_{pi} Z_{pj} X_{pj} \sigma_{ij} \right] - (1 - \lambda) \left[\sum_{i=1}^N Z_{pi} X_{pi} \mu_i \right]$$

(۲۵) مقدار برازش ذره یا کشور p است

۶- محدودیت های مدل

همانطور که قبل گفته شد، هر ذره در پایان هر تکرار در فضای جواب $N \times 2$ بعدی موقعیت جدیدی اتخاذ می کند. هر ذره نماینده یک جواب برای مدل مورد نظر است و باید موجه باشد، بنابراین باید معادلات مربوط به محدودیت ها را برآورده سازد. اغلب در مواردی که از روش های فرا ابتکاری برای حل مسایل بهینه سازی استفاده می شود، محدودیت ها را به صورت ضرایب جریمه در تابع هدف در نظر می گیرند. در این مقاله با رویکردی مشابه رویکرد کورا، خرده الگوریتم هایی برای برآوردن محدودیت های مسئله در نظر گرفته شده است [۱۳].

به منظور اعمال محدودیت مربوط به تعداد سهام منتخب، متغیر $K_p^* = \sum_{i=1}^N Z_{pi}$ و مجموعه Q تعریف می شود. Q مجموعه سهامی است که ذره (پرتفوی) P در بر دارد و K_p^* تعداد سهام موجود در مجموعه Q را نشان می دهد. اگر فرض شود K، تعداد دارایی مطلوب در سبد سهام باشد، در حالتی که $K_p^* < K$ باشد، به تعدادی سهام باید اضافه شود. اگر $K_p^* > K$ باشد، از Q تعدادی سهم باید کم شود تا زمانیکه $K_p^* = K$ برای تصمیم گیری در مورد اینکه کدام سهم باید به مجموعه Q اضافه یا کم شود، میزان تاثیر نسبی هر یک از سهام بر تابع برازش (C_i) اندازه گیری می شود. سهام یا دارایی هایی که اثر نسبی آنها بر تابع برازش زیاد باشد، برای اضافه شدن به مجموعه Q در اولویت هستند و برعکس، سهم هایی که اثر آنها بر تابع برازش کم باشد، برای حذف شدن از مجموعه Q در اولویت هستند. محاسبه C_i مطابق فرمول های زیر انجام می شود [۶].

$$\theta = 1 + (1 - \lambda)\mu_i \quad i=1, \dots, N$$

$$\rho_i = 1 + \lambda \frac{\sum_{j=1}^N \sigma_{ij}}{N} \quad i=1, \dots, N$$

$$\Omega = -1 \times \min(0, \theta_1, \dots, \theta_N) \quad (۲۶)$$

$$\psi = \min(0, \rho_1, \dots, \rho_N)$$

$$C_i = \frac{\theta_i + \Omega}{\rho_i + \psi} \quad i=1, \dots, N$$

بنابراین در حالتیکه $K_p^* > K$ ، سهم با کمترین مقدار c از مجموعه Q حذف می شود و در حالتیکه $K_p^* < K$ ، سهم با بیشترین مقدار c به مجموعه Q اضافه می شود.

همان طور که گفته شد، ابعاد X_i موجود در هر ذره، نسبت سرمایه‌گذاری را نشان می‌دهد. مجموع ابعاد X_i برای سهم‌هایی که در مجموعه Q هستند، باید برابر با یک باشد. اگر X مجموع X_i ها باشد، با تبدیل $x_{pi} = \frac{X_{pi}}{\chi}$ برای تمامی سهم‌های عضو Q ، محدودیت مربوط به معادله ۹ برآورده می‌شود.

محدودیت $\varepsilon_i < x_{pi} < \delta_i$ نیز برای سهم‌های عضو Q باید برقرار شود. برای اعمال این محدودیت متغیرهای Z و $t_i = \delta_i - x_{pi}$ و $e_i = x_{pi} - \varepsilon_i$ برای سهام عضو مجموعه Q تعریف می‌شوند. δ^* مجموع t_i ها و ε^* مجموع e_i هاست. η مجموع $(t_i \times -1)$ هایی است که $t_i < 0$ باشد. ϕ مجموع $(e_i \times -1)$ هایی است که $e_i < 0$ باشد. در صورتی که ابعاد یک ذره از حد بالای سرمایه‌گذاری تجاوز کند، یا از حد پایین کمتر شود بر اساس معادله زیر محدودیت مربوط برآورده می‌شود [۶].

$$x_{pi} = \begin{cases} x_i + \frac{t_i}{d} h & \text{اگر } t_i > 0 \\ d_i & \text{اگر } t_i < 0 \\ x_{pi} + \frac{e_i}{e} f & \text{اگر } e_i > 0 \\ e_i & \text{صورت این غیر در} \end{cases} \quad (۲۷)$$

۷- مطالعات موردی

همان طور که در قبل نیز گفته شد، در این مقاله مسئله بهینه‌سازی پرتفوی سهام با استفاده از تکنیک ICA حل می‌شود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه شرکت‌های فعال صنعت خودرو و قطعات در بورس اوراق بهادار تهران در فاصله زمانی فروردین ۱۳۸۸ تا شهریور ۱۳۹۰ می‌باشد. اطلاعات مربوط به میانگین و انحراف معیار بازده سهام جدول زیر ارائه شده است. لازم به ذکر است که به منظور برنامه کامپیوتری الگوریتم از نرم افزار مطلب استفاده شده است.

جدول ۱- داده‌های پژوهش

شماره سهم	نام شرکت	تعداد روز‌های مورد معامله	قیمت	میانگین بازده
1	موتورسازان تراکتور	138	1316.57	-0.087
2	گروه بهمن	209	1022.61	-0.161
3	سرمایه‌گذاری رنا	212	1163.632	0.041
4	س. ایران خودرو	239	1447.3	0.034
5	سایپا دیزل	128	848.36	-0.952
6	سایپا	121	1465.43	0.455
7	پارس خودرو	219	1259.72	-0.294
8	ایران خودرو دیزل	205	935.64	-0.144

شماره سهم	نام شرکت	تعداد روز های مورد معامله	قیمت	میانگین بازده
9	ایران خودرو	147	1048.85	-0.112
10	کمک فنر ایندամین	241	1180.24	-36.959
11	کاربراتور ایران	67	1505.72	-0.486
12	نیرو محرکه	65	1997.08	0.966
13	نصیر ماشین	13	1124.62	-9.57
14	مهر کام پارس	143	985.93	-0.127
15	محورسازان	215	851.9	-3375.37
16	محور خودرو	189	1214.63	0.021
17	لنت ترمز	11	10475.55	-0.833
18	قطعات اتومبیل	234	1126.76	-3.262
19	فنر سازی زر	6	2949.83	8.392
20	فنر سازی خاور	253	971.88	-1.413
21	صنایع ریخته گری	47	687.7	-2860.2259
22	سایپا اذین	236	1965.83	-3.711
23	سازه پویش	70	1457.07	-0.626
24	زامیاد	88	602.36	-36.79
25	رینگ سازی مشهد	32	1712.09	1.307
26	ریخته گری تراکتور	182	1226.71	-0.259
27	رادیاتور ایران	29	645.62	-7.153
28	چرخشگر	178	850	0.073
29	الکترونیک خودرو	129	1143.48	0.188
30	آهنگری تراکتور	201	1628.79	0.216

۸- آنالیز و تحلیل نتایج

به منظور اعتبارسنجی عملکرد الگوریتم رقابت استعماری در تشکیل پرتفوی سهام، داده‌های حاصل از پژوهش علاوه در اجرا در تکنیک فوق الذکر، به طور همزمان با استفاده از الگوریتم ازدحام ذرات (PSO) هم اجرا می‌شود و نتایج مربوط به هر دو الگوریتم با یکدیگر مقایسه می‌شود. به این ترتیب پارامترهای مورد استفاده در هر دو الگوریتم و مقادیر آن‌ها به طور مجزا به شرح جدول زیر ارائه می‌شود.

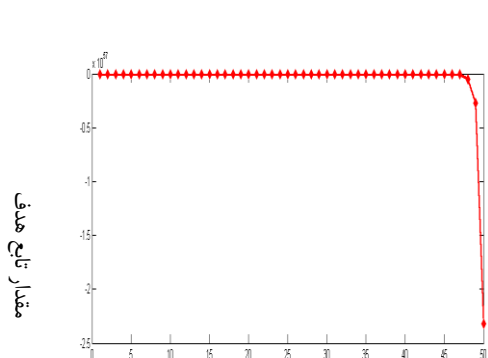
جدول زیر مقادیر پارامترهای مورد استفاده در مسئله تشکیل پرتفوی سهام را در حل دو تکنیک را نشان می‌دهد.

جدول ۲- پارامترهای پژوهش

الگوریتم رقابت استعماری	الگوریتم ازدحام ذرات
'FitnessFunc' ProblemParams.NPar = 30 ProblemParams.VarMin = 0.01 ProblemParams.VarMax = 1 ProblemParams.landa = 0.02 AlgorithmParams.NumOfCountries = 200 AlgorithmParams.NumOfInitialImperialists = 10 AlgorithmParams.NumOfDecades = 50 AlgorithmParams.RevolutionRate = 0.7 AlgorithmParams.AssimilationCoefficient = 0.3 AlgorithmParams.AssimilationAngleCoefficient = .5 AlgorithmParams.Zeta = 0.02 K=10	N = 30 Number of Portfolios VarMin =0.01 VarMax =1 Landa=0.02 Algorithmic Parameter Setting Number of particles P =50 NumOfIteration=50 Alfa=0.06 K=10

نتایج بدست آمده از هر یک از الگوریتم‌های فوق در نمودارهای مجزا به صورت زیر ارائه شده است.

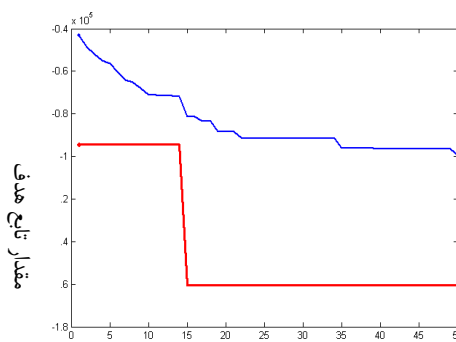
(نمودار ۱)

تعداد تکرارها

نمودار الگوریتم رقابت استعماری (۱)

(نمودار ۲)

تعداد تکرارها

نمودار الگوریتم ازدحام ذرات (۲)

در جدول زیر مقادیر تابع هدف و میزان سرمایه‌گذاری در هر سهم ارائه شده است.

الگوریتم ازدحام ذرات (۲)	الگوریتم رقابت استعماری (۱)
Fitness function= -1.604298164268946e+05 = ماتریس جواب [0.01,0.476,0.36,0.94,0.626,0.01,0.8,0.01,0.72,0.16 / 2,6,11,16,18,19,22,25,26,29]	=Fitness function -2.316675879005060e+57 =ماتریس جواب [0.073,0.71,0.213,0.213,0.128,0.154,0.644,0.1,0.815, 0.56,0.34 / 5,12,13,15,16,17,18,27,28,30]

(جدول ۳: نتایج)

مقدار تابع هدف حاصل از اجرای هر تکنیک طبق جداول بالا تحت عنوان Fitness function مشخص شده است. ساختار ماتریس جواب بدین صورت است که ۱۰ مقدار اول، میزان سرمایه‌گذاری سهم‌های انتخاب شده در جواب بهینه را مشخص می‌کند و ۱۰ مقدار دوم، شماره سهم انتخاب شده در پرتفوی سهام را نشان می‌دهد. شایان ذکر است همیشه در انتخاب پرتفوی ۲ نکته اساسی وجود دارد: اول اینکه در چه نوع سهامی سرمایه‌گذاری کرد؟ دوم اینکه چقدر از مبلغ سرمایه در آن موضوع سرمایه‌گذاری شود. با داشتن ۲ مورد فوق می‌توان میزان دارایی را طوری تخصیص داد که میزان بازده مورد انتظار حداکثر و ریسک سرمایه حداقل گردد. بطور مثال با داشتن ۱۰۰ دلار، ابتدا باید تصمیم گرفت در چه موضوعی سرمایه‌گذاری کرد، مانند طلا، سرمایه‌گذاری در سهام، سپرده بانکی ... سپس باید ارزیابی کرد که از این ۱۰۰ دلار چه مقدار به سپرده بانکی، چه مقدار به دلار و چه مقدار به سرمایه‌گذاری در بورس تخصیص یابد. در این پژوهش فرض بر سرمایه‌گذاری در سهام شرکت‌های خودروساز و قطعه‌ساز فعال در بورس تهران می‌باشد. حال هدف انتخاب نوع شرکت و میزان سهم هر شرکت در تشکیل سبد سرمایه‌گذاری مذکور می‌باشد. بعد از تحلیل داده‌های شرکت‌های فعال صنعت خودرو و قطعات در بورس اوراق بهادار تهران در فاصله زمانی فروردین ۱۳۸۸ تا شهریور ۱۳۹۰ که نتایج آن در جدول شماره ۱ ارائه شده است، و تطبیق آن با نتایج حاصل شده از جدول شماره ۳، به این نتیجه رسیدیم که به منظور تشکیل پرتفوی بهینه از میان سهام موجود می‌بایست در ۱۰ شرکت معرفی شده در جدول شماره ۳ و به میزان تخصیص داده شده برای هر سهم سرمایه‌گذاری نمود. بطور مثال در روش الگوریتم رقابت استعماری باید ۰.۰۷۳ در سهم شماره ۵ جدول ۱ (سایپا دیزل)، ۰.۷۱۰ در سهم شماره ۱۲ جدول ۱ (نیرو محرکه) ... سرمایه‌گذاری کرد.

مقایسه با تحقیقات پیشین

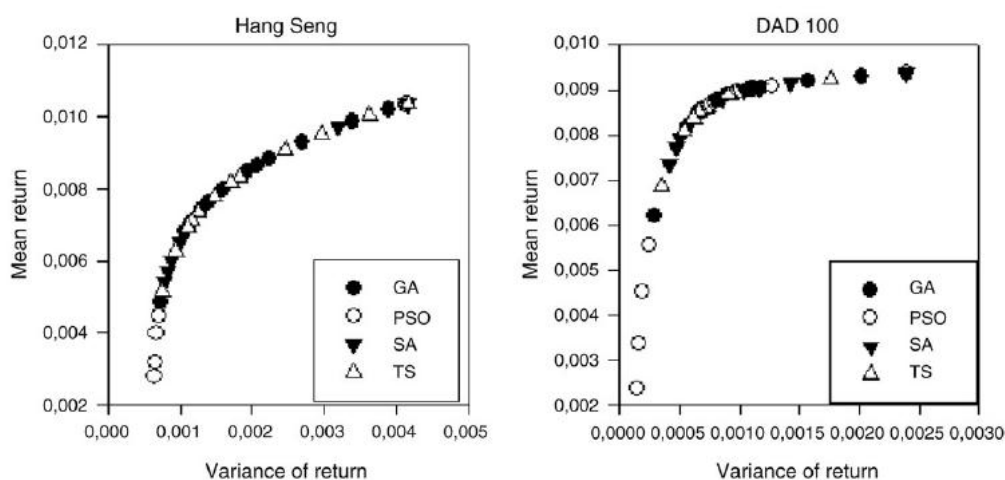
دکتر رضا راعی و هدایت علی بیگی مساله بهینه‌سازی و تعیین مرز کارایی را در زمانی که تعداد دارایی‌ها قابل سرمایه‌گذاری کم باشد، را با استفاده از روش بهینه‌سازی حرکت تجمعی ذرات (PSO) بر روی اطلاعات قیمتی ۲۰ سهم پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در فاصله ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۷ مرز کارایی را رسم می‌کند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد روش بهینه‌سازی پرتفوی سهام در روش حرکت تجمعی ذرات بطور موفق عمل کرده است دکتر رضا راعی و هدایت علی بیگی (۱۳۸۹).

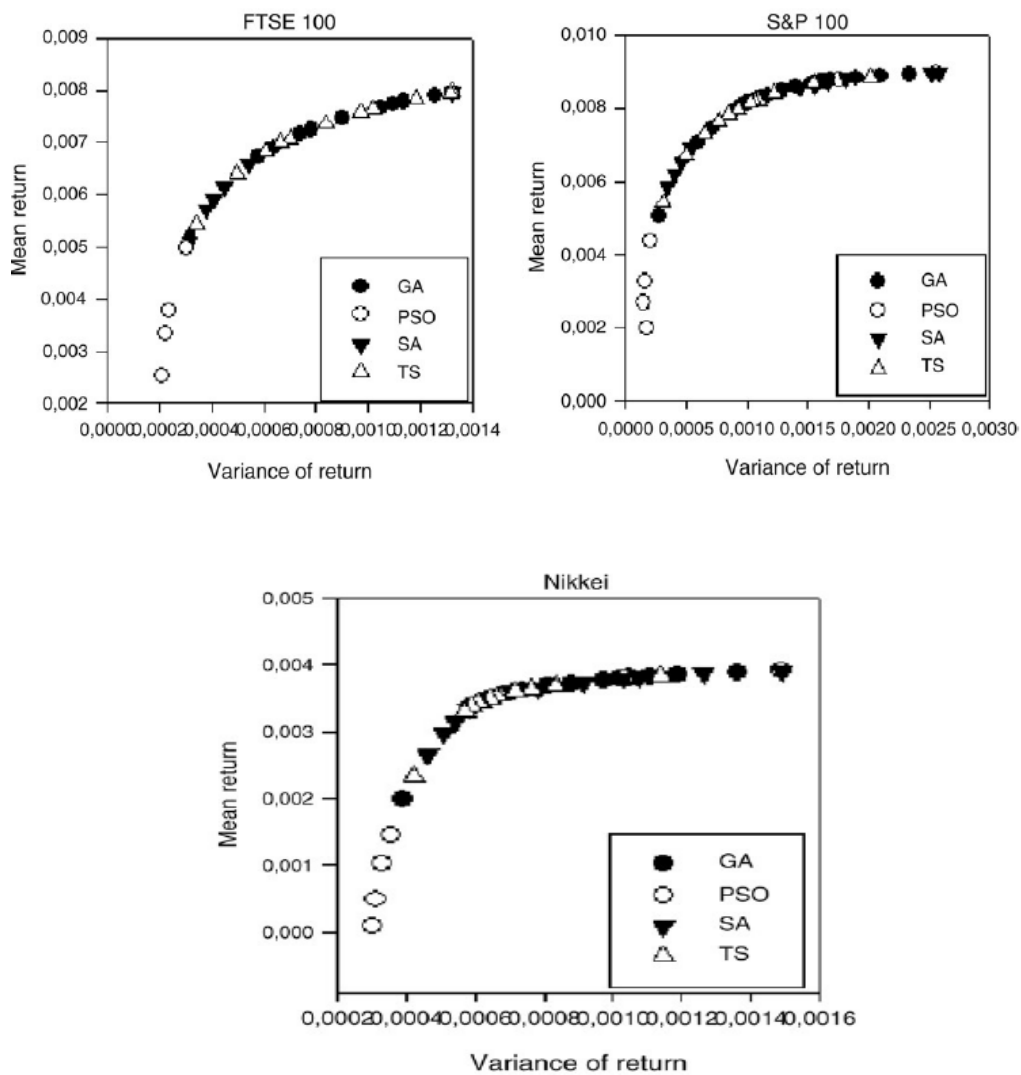
در پژوهشی دیگر حمید رضا نویدی و همکاران تشکیل پرتفوی بهینه در بورس اوراق بهادار را با روش الگوریتم ژنتیک بررسی کردند. نتایج پژوهش نشان داد با وجود کم بودن تعداد تکرار الگوریتم، نتایج به دست آمده بسیار مناسب می‌باشد و این روش مدل مناسبی را ارائه می‌کنند حمید رضا نویدی و همکاران (۱۳۸۸).

محمد حسین پور کاظمی در پژوهشی به بررسی بهینه‌سازی سبد پروژه سازمانی پرداخته است و بیان کرده که به دلیل پیچیدگی ارزیابی پروژه‌ها و همچنین محدودیت منابع، بهینه‌سازی سبد پروژه همواره با چالش‌های تصمیم‌گیری متعددی روبرو است. او در این پژوهش ابتدا فرمولاسیون مسئله انتخاب سبد پروژه با در نظر گرفتن اثرات متقابل بین پروژه‌ها انجام داده است. سپس مسئله انتخاب سبد پروژه با در نظر گرفتن

اثرات متقابل پروژه‌ها با استفاده از الگوریتم‌های بهینه‌سازی ICA مورد بررسی قرار داده است. همچنین بیان کرده است که لحاظ کردن اثرات متقابل در انتخاب سبد نهایی و برازندگی آن را تحت تأثیرات قابل توجه بالایی قرار می‌دهد. نتایج حاصل نشان داد که روش ICA نسبت به روش الگوریتم‌های GA، PSO و CPSO که پیش از این در این‌گونه مسائل به‌کار رفته است برتری دارد محمد حسین پور کاظمی (۱۳۹۲).

در پژوهشی که در سال ۲۰۰۹ توسط کورا با هدف مقایسه تشکیل بهینه پرتفوی سهام با در نظر گرفتن مرز کارای مارکوویتز توسط الگوریتم ازدحام ذرات (PSO) با سه الگوریتم ابتکاری دیگر شامل الگوریتم ژنتیک (GA)، الگوریتم تبرید شبیه‌سازی شده (SA)، و الگوریتم جستجوی ممنوعه (TS) انجام پذیرفت، نتایج زیر حاصل شد. لازم به ذکر است که داده لازم برای انجام پژوهش از قیمت‌های هفتگی چهار سهم هنگ سنگ در هنگ کنگ، دکس آلمان، S&P آمریکا، نیکی ژاپن، FTSE انگلستان در فاصله زمانی مارس ۱۹۹۲ تا پایان سال ۱۹۹۷ اقتباس شده است و همچنین مقدار پارامتر لاندانیا نیز ($\lambda=0.02$) در نظر گرفته شده است. نتایج تجربی نشان داد که، با اینکه هیچکدام از چهار تکنیک ابتکاری نامبرده در سیاست‌های سرمایه‌گذاری، نسبت به دیگر تکنیک‌ها از عملکرد بهتری برخوردار نیست با این وجود، زمانی که تقاضا سرمایه‌گذاری با ریسک پایین مد نظر می‌باشد، الگوریتم ازدحام ذرات نسبت به سایر تکنیک‌های فوق‌الذکر عملکرد مطلوبتری را ارائه می‌دهد. نتایج این پژوهش در شکل زیر منعکس شده است.

شکل ۴: تجميع تکنیک‌های بهینه‌سازی (کورا، ۲۰۰۹)

با ملاحظه نتایج پژوهش‌های مذکور و با توجه به اینکه به طور تجربی، در پژوهش حاضر برتری الگوریتم رقابت استعماری نسبت به الگوریتم ازدحام ذرات مشخص می‌باشد، لذا کارامدی این الگوریتم در بهینه‌سازی پرتفوی سهام نسبت به دیگر تکنیک‌های نامبرده شده در فوق بارز است.

۹- نتیجه‌گیری و بحث

موضوع این پژوهش درباره حل مسئله انتخاب پرتفوی با استفاده از الگوریتم رقابت استعماری است که این کار با استفاده از مجموعه معادلات مدل CCMV که ترکیبی از مسئله برنامه‌ریزی عدد صحیح و مسئله برنامه‌ریزی ریاضی درجه دوم است، و برای حل دقیق مسائلی از این قبیل، الگوریتم‌های موثر و کارایی در برنامه‌ریزی ریاضی وجود ندارد انجام پذیرفته است. همچنین به منظور اعتبارسنجی، نتایج حاصل از اجرای آن با نتایج حاصل از الگوریتم ازدحام ذرات مقایسه شده است. نتایج بدست آمده و تشکیل پاسخ‌ها در هر تکرار در نمودارهای ۲۱ ترسیم شده است. همان‌گونه که از ترسیم نمودارها مشخص است، مقدار تابع هدف محاسبه شده در الگوریتم رقابت استعماری به نسبت مقدار کسب شده در الگوریتم ازدحام ذرات به مراتب مطلوبتر می‌باشد و بدین ترتیب تشکیل پرتفوی بهینه‌تری را به منظور سرمایه‌گذاری تسهیل می‌کند. بنابراین توانایی بالای این روش بر اساس نتایج مشهود می‌باشد و می‌تواند به عنوان یک مدل کاربردی به منظور انتخاب پرتفوی سهام با حداکثر بازدهی با ریسک پایین، مورد استفاده قرار گیرد.

با توجه به کارایی روش‌های محاسباتی فازی و پیشینه مطلوب آن در ارائه پاسخ‌های دقیقتر، لذا پیشنهاد می‌گردد انجام این تکنیک با روش‌های فازی نیز تلفیق شده و و از این طریق عملکرد تکنیک هر چه بیشتر بهبود یابد.

با توجه به نو بودن تکنیک و به منظور غنای بیشتر نتایج پیشنهاد می‌گردد تا گام‌های اجرای این تکنیک با گام‌های سایر تکنیک‌های ابتکاری از جمله الگوریتم ژنتیک، شبکه‌های عصبی، تبرید شبیه‌سازی شده، ازدحام ذرات، مورچگان و ... تلفیق شده و نتایج آن با نتایج پژوهش حاضر مقایسه گردد. پیشنهاد می‌گردد استفاده از این تکنیک علاوه بر تشکیل پرتفوی سهام، در سایر مباحث مربوط به سرمایه‌گذاری در بورس نیز اجرا گردد.

فهرست منابع

- * آتش‌پز گرگری اسماعیل، "توسعه الگوریتم اجتماعی و بررسی کارایی آن" پایان‌نامه کارشناسی ارشد مهندسی برق دانشکده فنی دانشگاه تهران، سال دفاع ۱۳۸۷
- * تقوی فرد محمد تقی، منصور طاهای، خوش‌طینت محسن، "ارائه یک الگوریتم فراابتکاری جهت انتخاب سبد سهام با در نظر گرفتن محدودیت‌های عدد صحیح، ۱۳۸۶، فصل‌نامه پژوهش‌های اقتصادی، 49-69:4
- * رضایی زهرا، "ارائه الگوریتم فراابتکاری کارا برای حل مدل کنترل موجودی چند سطح"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت دانشگاه شهید بهشتی، سال دفاع ۱۳۸۸
- * راعی رضا، تلنگی احمد، "مدیریت سرمایه‌گذاری پیشرفته" - تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، ۱۴۲-۱۰۵.

- * ناظمی علیرضا، امید فرحناز، صافی محمدرضا، "مسئله بهینه سازی پرتفوی با بازده نامطمئن با استفاده از شبکه‌های عصبی"، سومین کنفرانس ریاضیات مالی و کاربردها، دانشگاه سمنان، بهمن ۱۳۹۱
- * U Celikyurt, S Ozekici (2007). Multiperiod Portfolio Optimazation model in stochastic markets using the mean-variance approach, European Journal Operational Research 179:186-202
 - * T.J Chaang, N Meade, J.E. Beasley, Y.M. Sharaiha (2000). Heuristics for cardinality constrained portfolio optimization, Computers & Operations Research 27:1271-1302.
 - * Kc, Chiam, Tan, A Al. Mamum (2008). A memetic model of evolutionary PSO for computational finance application. Expert Systems With Applications, 36:3695-3711
 - * Cura Tunchan (2009). Particle swarm optimization approach to portfolio optimization. Nonlinear Analysis: Real World Application, 10:2396-2406
 - * Elton, E. J., M. J. Gruber, S. J. Brown, and W. N. Goetzmann (2003). Modern Portfolio Theory and Investment Analysis. Wiley & Sons, Inc., Hoboken, NJ, 6th Ed.
 - * Fernandez A, S Gomez (2007). Portfolio selection using neural networks. Computers & Operations Research, 34:1177-1191.
 - * H. Golmakani, M Fazel (2011), Constrained Portfolio selection using particle swarm optimization, Expert system with Application 38:8327-8335
 - * S. Karimi, S. Baradaran Shokohi, M. Mokhtarzade (2009), Optimal Hierarchical Remote sensing Image clustering using Imperialist Competitive Algorithm, in 2nd International conference on Machine vision (ICMV).
 - * J Kennedy, R.C Eberhart (1995). Particle Optimization, in: Proc. IEEE Int. Conf. on Networks, 4:1942-1948.
 - * R. Mansini, M.G. Speranza (1999). Heuristic algorithms for the portfolio selection problem with minimum transaction lots, European Journal of Operational Research, 114:219-233.
 - * A. Talebi, M.A. Molaei, B. Ashrafi (2011). Application of an Imperialist Competitive Algorithm in portfolio Optimization, World Applied Sciences Journal 14(10):1576-159

یادداشت‌ها

- ¹ Imperialist
- ² Colony
- ³ Assimilation
- ⁴ New England
- ⁵ New France
- ⁶ New position of colony